

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 580/2567

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ นาย ร. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ยาเสพติด มาตรา 1, ป.ยาเสพติด มาตรา 90, ป.ยาเสพติด มาตรา 145, ป.อ. มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 17, ป.อ. มาตรา 51, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 225, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2550 มาตรา 3

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2561 เวลากลางวัน จำเลยมีเมทแอมเฟตามีน อันเป็น ยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำนวน 40,193 เม็ดหรือหน่วยการใช้ น้ำหนักสุทธิ 3,973.521 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 704.232 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย อันเป็นการฝ่าฝืนต่อ กฎหมาย เหตุเกิดที่แขวงหนองค้างพูล เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานยึดเมท แอมเฟตามีนดังกล่าวเป็นของกลาง ต่อมาเจ้าพนักงานจับกุมจำเลยได้ในคดีอื่น ก่อนคดีนี้ เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2551 จำเลยต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษจำคุก 10 ปี 6 เดือน และปรับ 500,000 บาท ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและฐานมีอาวุธปืนและ เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 4892/2551 ของศาลจังหวัดนครปฐม จำเลยพ้นโทษเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2559 แล้วกลับมา กระทำความผิดในคดีนี้อีกภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ และจำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับ จำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ย 233/2562 ของศาลชั้นต้น ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 97, 100/1, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32 ริมเมทแอมเฟตามีนของกลาง เพิ่มโทษจำเลยกึ่งหนึ่งตามกฎหมาย และนับโทษต่อจาก โทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ย 233/2562 ของศาลชั้นต้น จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับ ว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษและนับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับ 4,000,000 บาท เมื่อลงโทษจำคุก ตลอดชีวิตแล้ว จึงไม่อาจเพิ่มโทษจำคุกได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 51 คงเพิ่มโทษปรับ กึ่งหนึ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97 เป็นจำคุกตลอดชีวิต และปรับ 6,000,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้อง กักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี นับโทษต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ ย 2078/2562 ของศาลชั้นต้น ริมเมทแอมเฟตามีนของกลาง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกา ตรวจสอบสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงซึ่งพิจารณาได้ความว่า เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2561 ร้อยตำรวจเอก ป. กับพวกจับกุมนาย ส.หรือ ห. พร้อมยึดเมทแอมเฟตามีน นาย ส.ให้ข้อมูลว่าซื้อ เมทแอมเฟตามีนดังกล่าวจากจำเลย (จำเลยที่ 2 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 2077 – 2078/2562 ของศาลชั้นต้น) และให้ความร่วมมือล่อซื้อเมทแอมเฟตามีน โดยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข 09 7237 xxxx ติดต่อจำเลยทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 09 4502 xxxx จำเลยตกลง

ขายเมทแอมเฟตามีน 50 กรัม ในราคา 30,000 บาท และให้นาย ธ.หรือ ต. (จำเลยที่ 1 ในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ ย 2077 – 2078/2562 ของศาลชั้นต้น) ส่งมอบเมทแอมเฟตามีนบริเวณริมถนน เจริญสวัสดิ์ เลียบคลองภาษีเจริญ ตำบลตลาดกระทุ่มแบน อำเภอกะทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ต่อมาเวลาประมาณ 19 นาฬิกา ร้อยตำรวจเอก ป. กับพวกวางแผนจับกุมโดยซุ่มรอบริเวณสถานที่ ส่งมอบเมทแอมเฟตามีน เวลา 19.30 นาฬิกา มีรถยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นอัลเมร่า สีดำ หมายเลขทะเบียน กจ xxxx กำแพงเพชร จอดบริเวณหอนาฬิกาแต่ไม่ดับเครื่องยนต์ ระหว่างนั้นมี โทรศัพท์ติดต่อนาย ส. โดยนาย ส.เปิดลำโพงโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้ร้อยตำรวจเอก ป.ฟังไปด้วยจึง ได้ยินอีกฝ่ายบอกว่าซึบรถยนต์ดังกล่าวจอดรอส่งมอบเมทแอมเฟตามีนแล้ว ร้อยตำรวจเอก ป.เห็นนาย ธ.ลงจากรถยนต์ดังกล่าว และนาย ส.ชี้ว่านาย ธ.คือคนที่มาส่งเมทแอมเฟตามีน จึงใช้ วิทยุสั่งการให้เจ้าพนักงานตำรวจเข้าตรวจค้นจับกุม ผลการตรวจค้นพบเมทแอมเฟตามีน 1 ชอง น้ำหนักสุทธิ 48.570 กรัม ในกำมือซ้ายของนาย ธ.และพบโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 06 4974 xxxx และ 08 2591 xxxx ซึบจับกุมแจ้งขอหมายจับนาย ธ.ว่า มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่าย นาย ธ.ให้การรับสารภาพและรับว่าจำเลยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 09 4502 xxxx และ 06 2072 xxxx ติดต่อนาย ธ.ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 08 2591 xxxx สั่งการให้นาย ธ.รับเมทแอมเฟตามีนจากนาย ส. หรือ น. (จำเลยที่ 3 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 2077 – 2078/2562 ของศาลชั้นต้น) บริเวณข้างหอพัก ม. ภายในซอยเพชรเกษม 77 แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร นำไปส่งมอบให้แก่ นาย ส. โดยนาย ธ.ติดต่อนาย ส. ทาง โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 09 3072 xxxx วันรุ่งขึ้นเวลา 14.40 นาฬิกา นาย ธ. นำร้อยตำรวจเอก ป.กับพวกไปตรวจค้นห้องเลขที่ 4213 ชั้น 2 อาคาร 4 หอพักมายสเปซ เลขที่ 7 ซอยเพชรเกษม 77 แยก 2 ถึง 7 แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร พบเมทแอมเฟตามีน 40,193 เม็ด น้ำหนักสุทธิ 3,973.521 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 704.232 กรัม จึงยึดเป็นของกลางวันที่ 18 พฤศจิกายน 2561 จำเลยถูกจับกุมในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 2077 – 2078/2562 ของ ศาลชั้นต้น วันที่ 20 พฤศจิกายน 2561 พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาดำเนินคดีแก่จำเลยเป็นคดีนี้ โดยกล่าวหาว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีนของกลางดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ในชั้น สอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธตามบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข จ.25 ในส่วนของ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 2077 – 2078/2562 ของศาลชั้นต้น ศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำเลย ทั้งสามตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 578 - 579/2567 คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย แต่เพียงว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลล่างทั้งสองหรือไม่ โดยจำเลยฎีกาท่านองว่า โจทก์ไม่มีหลักฐานสัญญาเช่าห้องพักและหลักฐานการย้ายห้องพักจากเลขที่ 4408 ไปห้องเลขที่ 4213 หอพัก ม พยานโจทก์ปากนางสาว ส. และนางสาว น. ผู้ดูแลหอพักและแม่บ้านมีพิรุธไม่น่าเชื่อถือ คดีนี้เกี่ยวพันกับคดีหมายเลขแดงที่ ย 2077 – 2078/2562 ของศาลชั้นต้น ซึ่ง ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องจำเลยเพราะพยานผู้จับกุมมีข้อพิรุธสงสัยนั้น เห็นว่า คดีนี้โจทก์มี ร้อยตำรวจเอก ป.และสิบตำรวจเอก ป. เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมมาเบิกความทำนองเดียวกันว่า เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2561 เวลาประมาณ 16 นาฬิกา พยานทั้งสองกับพวกจับกุมนาย ส. พร้อม ยึดเมทแอมเฟตามีน นาย ส.ให้ข้อมูลว่าซื้อเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวจากจำเลย และ ให้ความร่วมมือล่อซื้อเมทแอมเฟตามีน โดยเขียนยืนยันในภาพถ่ายของจำเลยตามข้อมูลทะเบียน ราษฎรเอกสารหมายเลข จ.15 แผ่นที่ 4 ในการล่อซื้อนาย ส.ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 09 7237 xxxx ติดต่อจำเลยทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 09 4502 xxxx จำเลยตกลงขายเมท

แอมเฟตามีน 50 กรัม ในราคา 30,000 บาท และให้นาย ธ.ส่งมอบเมทแอมเฟตามีนบริเวณริมถนนเจริญสวัสดิ์ เลียบคลองภาษีเจริญ ตำบลตลาดกระทุ่มแบน อำเภอกะทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ร้อยตำรวจเอก ป.กับพวกวางแผนจับกุมโดยร้อยตำรวจเอก ป.กับพวกควบคุมนาย ส.ผู้รอบบริเวณสถานที่ส่งมอบเมทแอมเฟตามีน ส่วนสิบตำรวจโท ว. ขับรถจักรยานยนต์วนเวียนสังเกตการณ์ บริเวณที่เกิดเหตุ เวลา 19.30 นาฬิกา สิบตำรวจโท ว.เห็นรถยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นอัลเมร่า สีดำ หมายเลขทะเบียน กจ xxxx กำแพงเพชร จอดบริเวณหอนาฬิกาแต่ไม่ดับเครื่องยนต์ ระหว่างนั้นมีโทรศัพท์ติดต่อนาย ส.โดยนาย ส.เปิดลำโพงโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้ร้อยตำรวจเอก ป.ฟังไปด้วย จึงได้ยินอีกฝ่ายบอกว่าขับรถยนต์ดังกล่าวจอดรอส่งมอบเมทแอมเฟตามีนแล้ว ร้อยตำรวจเอก ป.เห็นนาย ธ.ลงจากรถยนต์ดังกล่าว และนาย ส.ชี้ว่านาย ธ.คือคนที่มาส่งเมทแอมเฟตามีน จึงใช้วิทยุสั่งการให้เจ้าพนักงานตำรวจเข้าตรวจค้นนาย ธ. ผลการตรวจค้นพบเมทแอมเฟตามีน 1 ของน้ำหนักสุทธิ 48.570 กรัม ในกำมือซ้ายของนาย ธ.และพบโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 06 4974 xxxx และ 08 2591 xxxx จากการสอบสวนขยายผลนาย ธ.ให้การว่าเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวเป็นของจำเลย โดยจำเลยโทรศัพท์สั่งการให้นาย ธ.ไปรับเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวจากนาย ส.ที่ข้างหอพัก ม.ซึ่งจำเลยเช่าห้องพักอาศัยอยู่เพื่อนำไปส่งมอบให้แก่ลูกค้าที่ริมถนนเจริญสวัสดิ์ อันเป็นเหตุให้นาย ธ.ถูกจับกุม ต่อมาในวันรุ่งขึ้นเวลา 13.30 นาฬิกา ร้อยตำรวจเอก ป.และสิบตำรวจเอก ป. กับพวกพานาย ธ.เดินทางไปที่หอพัก ม. ได้รับแจ้งจากนางสาว ส.และนางสาว น. แม่บ้านและผู้ดูแลหอพักว่าจำเลยพักอาศัยอยู่ที่ห้องเลขที่ 4213 จึงให้แม่บ้านและผู้ดูแลหอพักพาไปตรวจค้นห้องพักดังกล่าว พบเมทแอมเฟตามีนของกลางซุกซ่อนอยู่ในกล่องกระดาษวางอยู่บนหลังตู้เสื้อผ้า กับพบจดหมายจำหน่ายของถึงจำเลยและเอกสารเกี่ยวกับการเช่าห้องพักระบุชื่อนาย ก. เป็นผู้เช่าวางอยู่บนหัวเตียงนอนภายในห้อง จึงตรวจยึดเมทแอมเฟตามีนพร้อมของกลางทั้งหมดนำไปที่หน่วยปราบปรามยาเสพติดสามพรานและรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ตามบันทึกตรวจยึดสิ่งของผิดกฎหมายบันทึกการตรวจค้นและรายงานผลการปฏิบัติเอกสารหมาย จ.1, จ.2 และ จ.5 ซึ่งข้อนี้โจทก์มีนางสาว ส. เบิกความเชื่อมโยงยืนยันว่า พยานมีหน้าที่ดูแลเรื่องการติดต่อเช่าห้องพักของหอพัก ม. เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2561 จำเลยมาติดต่อขอเช่าห้องพัก 1 ห้อง อ้างว่าจะเช่าให้น้องชายซึ่งศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย อ.พักอาศัย ขณะนั้นมีห้องว่างที่อาคาร 4 ชั้น 4 คือห้องเลขที่ 4408 จำเลยตกลงเช่าและวางเงินประกันรวมทั้งค่าเช่าล่วงหน้า และมอบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ก.ให้แก่พยาน โดยจำเลยเขียนข้อความและลงลายมือชื่อนาย ก.รับรองความถูกต้อง พร้อมระบุหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ 09 4502 xxxx ไว้ในสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนดังกล่าว ทำให้พยานเข้าใจว่าจำเลยคือนาย ก. แต่ในวันนั้นพยานยังไม่ได้จัดทำสัญญาเช่า จึงแจ้งให้จำเลยมาลงลายมือชื่อในสัญญาเช่าภายหลัง ครั้นในวันรุ่งขึ้นหลังจากพยานจัดทำสัญญาเช่าตามหนังสือสัญญาเช่าห้องพักเอกสารหมาย จ.6 แผ่นที่ 1 ถึงที่ 5 เสร็จเรียบร้อยแล้ว พยานโทรศัพท์ติดต่อจำเลยที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข 09 4502 xxxx แจ้งให้จำเลยมาลงลายมือชื่อในสัญญาเช่า จำเลยรับสายโทรศัพท์และบอกว่าถ้าสะดวกเมื่อไรจะเข้ามาลงลายมือชื่อในสัญญาเช่า แต่เนื่องจากมีผู้เช่าห้องของหอพักหลายคน พยานจึงหลงลืมไม่ได้ให้จำเลยลงลายมือชื่อในสัญญาเช่าดังกล่าว ต่อมาวันที่ 30 พฤษภาคม 2561 จำเลยมาติดต่อขอย้ายห้องพักไปที่ห้องเลขที่ 4213 เพราะผู้เช่าคนเดิมย้ายออกไป และห้องดังกล่าวอยู่ชั้น 2 เดินขึ้นลงบันไดได้สะดวก พยานจึงจัดทำสัญญาย้ายห้องพักตามหนังสือย้ายห้องเอกสารหมาย จ.6 แผ่นที่ 6 ระบุชื่อนาย ก.เป็นผู้ขอย้ายห้อง เนื่องจากยังเข้าใจผิดว่าจำเลยคือนาย ก. แต่จำเลยอ้างว่าจะไปขน

หน้า 4 / 6

จำเลยนอกจากนี้เป็นข้อปลื้มน้อยพลความ มิใช่ข้อสาระสำคัญอันจะทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง จึงไม่เห็นสมควรวินิจฉัย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง เนื่องจากมีพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ออกใช้บังคับ โดยในมาตรา 4 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ และให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแทน ซึ่งตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 1 ได้นิยามคำว่า "จำหน่าย" ให้หมายความรวมถึงมีไว้เพื่อจำหน่ายด้วย และการจำหน่ายได้บัญญัติบทความผิดและบทกำหนดโทษไว้ในมาตรา 90, 145 แสดงว่าประมวลกฎหมายยาเสพติดไม่ได้ยกเลิกความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย แต่ได้นำไปรวมไว้เป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน โดยมาตรา 145 วรรคหนึ่งถึงวรรคสาม กำหนดโทษหนักเบาตามพฤติการณ์ในการกระทำความผิดหรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดเป็นสำคัญ ปัญหาว่าการกระทำของจำเลยต้องด้วยบทกำหนดโทษตามมาตรา 145 วรรคใด นั้น เมื่อข้อเท็จจริงซึ่งพิจารณาได้ความตามคำฟ้องและคำวินิจฉัยของศาลล่างทั้งสองว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย 40,193 เม็ด มีปริมาณสารบริสุทธิ์มากถึง 704.232 กรัม และเป็นผู้สั่งการให้พวกของจำเลยจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวให้แก่บุคคลทั่วไป ถือได้ว่าเป็นการกระทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปต้องปรับบทกำหนดโทษจำเลยตามกฎหมายใหม่ มาตรา 145 วรรคสาม (2) ที่มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปี ถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 500,000 บาท ถึง 5,000,000 บาท หรือประหารชีวิต ซึ่งเบากว่าโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ที่มีโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 1,000,000 บาท ถึง 5,000,000 บาท หรือประหารชีวิต ดังนี้ ต้องใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดซึ่งเป็นคุณมากกว่าบังคับแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 3 (1) และเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยเสียใหม่ให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี สำหรับบทบัญญัติเรื่องการเพิ่มโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97 ที่บัญญัติให้ศาลเพิ่มโทษกึ่งหนึ่งแก่ผู้กระทำความผิดถูกยกเลิกไปแล้ว ส่วนประมวลกฎหมายยาเสพติดซึ่งเป็นกฎหมายใหม่ที่บัญญัติในภายหลังไม่มีบทบัญญัติให้เพิ่มโทษได้เช่นเดิมอีก ดังนั้น ศาลจึงไม่อาจเพิ่มโทษทั้งตามกฎหมายเดิมที่ถูกยกเลิกไป และตามกฎหมายใหม่ได้ แต่ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 17 บัญญัติว่า บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไปในประมวลกฎหมายอาญาให้ใช้ในกรณีแห่งความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย ดังนั้น แม้กฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นกฎหมายอื่นที่ไม่ใช่กฎหมายในประมวลกฎหมายอาญาไม่ได้บัญญัติเรื่องเพิ่มโทษเพราะกระทำความผิดอีกไว้ ก็มิได้หมายความว่าศาลไม่อาจเพิ่มโทษตามบทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไปในประมวลกฎหมายอาญาเมื่อจำเลยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอีกโดยไม่ซ้ำหลาย และโจทก์ได้ขอเพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมายเดิมไว้แล้ว ย่อมถือได้ว่าโจทก์มีความประสงค์ขอเพิ่มโทษฐานไม่ซ้ำหลาย และได้กล่าวในคำฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 159 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 แล้วด้วย ศาลย่อมมีอำนาจเพิ่มโทษจำเลยหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ที่เป็นบททั่วไปได้ ที่ศาลชั้นต้นกำหนดโทษจำเลยโดยเพิ่มโทษกึ่งหนึ่งและศาลอุทธรณ์พิพากษายืนนั้น จึงหนักกว่าโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขโดยเพิ่มโทษจำเลยหนึ่งในสาม ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง

ประกอบมาตรา 225 และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 3 พิพากษา
แก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ให้
ลงโทษจำคุก 24 ปี และปรับ 2,400,000 บาท เพิ่มโทษหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 92 เป็นจำคุก 32 ปี และปรับ 3,200,000 บาท นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์.

องค์คณะ

วิฑูรย์ คล่องมีคุณ · ศุภร พิชิตวงศ์เลิศ · นันทิกา จิวิธยากุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/580/2567>